

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6Cb/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119376737
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2021:6119376737.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci žalobcu: MOD invest, s.r.o., IČO: 50 158 881, sídlo Útulná 15, 048 01 Rožňava, zastúpený JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice, proti žalovanému: H. X., Q.. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/X, XXX XX W., za účasti intervenienta na strane žalovaného: X. X., Q.. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/X, XXX XX W., žalovaný a jeho intervenient obaja zastúpení JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom so sídlom Cyrila a Metoda 4, 048 01 Rožňava, o zaplatenie 40.599,73 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Konanie vo veci v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 40.599,73 Eur od 16.07.2016 do 14.09.2016 zastavuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 40.599,73 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 40.599,73 Eur od 15.09.2016 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca PRO-FOREST Rožňava s. r. o., IČO: 31 722 831, sídlo Štítnická 23, 048 01 Rožňava, sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 18.09.2019 domáhal proti žalovanému zaplatenia 40.599,73 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 40.599,73 Eur od 16.07.2016 do zaplatenia, na tom skutkovom základe, že žalovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba 29.06.2015 písomne uznal svoje záväzky voči spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o.: (a) vo výške 26.389,89 Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania) za neuhradené pohľadávky (faktúry) z obchodného styku, uvedené v Knihe pohľadávok spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s.r.o., (b) vo výške 22.669,29 Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania, trovy konania) z titulu postúpenia pohľadávky (sp. zn. EX 4047/2013 exekútor JUDr. Marko Rus, Revúca) veriteľom Ladislav Glovenszký Gloder, Okružná 16, 048 01 Rožňava, IČO: 33 000 379, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 3.3.2014, (c) vo výške 100.431,52 Eur s príslušenstvom (úrok z úveru, úrok z omeškania, poplatky), z titulu postúpenia pohľadávky (úverová zmluva č. 7000-627030/4900) veriteľom Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 31.10.2014, (d) vo výške 50.700,- Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania) za neuhradené pohľadávky (faktúry) z obchodného styku uvedené v Dohode o uznaní dlhu z 03.03.2014 a jej Dodatku č. 1 z 27.08.2014, a zaviazal sa tieto uhradiť v náhradnej lehote do 31.12.2015. Uvedené záväzky žalovaného boli zabezpečené zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam z 24.09.2015, žalovaný svoje záväzky v dohodnutej lehote nesplnil, preto dňa 15.07.2016 boli nehnuteľnosti predané v rámci výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam za kúpnu cenu 205.000,- Eur. Toto plnenie pôvodný žalobca PRO-FOREST Rožňava s. r. o. započítal ako splnenie dlhu žalovaného pozostávajúceho z: (1.) príslušenstva vo výške

57.022,96 Eur - splatené v celom rozsahu, (2.) istiny neuhradených pohľadávok (faktúr) vo výške 39.086,07 Eur - splatené v celom rozsahu, (3.) istiny dlhu nadobudnutého postúpením pohľadávok od Ladislava Glovenszkého Gloder vo výške 22.669,29 Eur - splatené v celom rozsahu, (4.) istiny za neuhradené pohľadávky (faktúry) z obchodného styku, uvedené v Knihe pohľadávok spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o. vo výške 26.389,89 Eur - splatené v celom rozsahu, (5.) istina pohľadávky nadobudnutá postúpením od Československej obchodnej banky, a.s. vo výške 59.831,79 Eur - splatená čiastočne so zostatkom dlhu 40.599,73 Eur. Výkonom zabezpečovacieho prevodu práva neboli splnené všetky pohľadávky proti žalovanému a ich príslušenstvo, preto sa ich zaplatenia po predchádzajúcej bezúspešnej písomnej výzve domáha žalobca podanou žalobou.

2.Okresný súd Banská Bystrica vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 7Up/1126/2019, ktorým vyhovel podanej žalobe v celom rozsahu, a ktorý bol zrušený podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. podaním odporu žalovaného odôvodneného tým, že žalovaná pohľadávka nie je dostatočne špecifikovaná, žalovanému nie je zrejmá opodstatnenosť vyčísleného zostatku dlhu pohľadávky nadobudnutej postúpením od Československej obchodnej banky, a.s., ani spôsob započítania sumy 205.000,- Eur na uhradené pohľadávky. Všetky pohľadávky majú byť podľa žalovaného uhradené speňažením nehnuteľností, ktoré boli predmetom zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, a žalobca mal pritom postupovať v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, pričom hodnota týchto nehnuteľností má výrazne (až niekoľkonásobne - 4x) prevyšovať hodnotu záväzkov žalovaného voči žalobcovi. Písomné uznanie záväzkov žalovaným z 29.06.2015 má byť neplatné v časti pod písm. a) (pohľadávky z obchodného styku) pre neurčitosť a v časti pod písm. c) (pohľadávka nadobudnutá postúpením od Československej obchodnej banky, a.s.) preto, že žalovaný uznával pohľadávku, ktorej spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. nebola veriteľom. Žalovaný namietol tiež premlčanie žalovanej pohľadávky.

3.Dňa 27.01.2020 bol spis doručený Okresnému súdu Revúca, ktorý vo veci nariadil celkovo deväť termínov pojednávania, z ktorých päť (24.03.2020, 23.06.2020, 10.09.2020, 18.09.2020, 17.12.2020) bolo odročených prevažne (1:4) z dôvodov na strane žalovaného resp. jeho advokáta. Z uvedeného vyplýva, že konanie vo veci trvalo dostatočne dlho na to, aby žalovaný a jeho intervenient uviedli všetky tvrdenia, ktoré pre svoju účinnú obranu v konaní považujú za potrebné a predložili alebo navrhli k tomu všetky dostupné dôkazy. Preto posledné pojednávanie vo veci dňa 21.01.2021 bolo vykonané aj v neprítomnosti žalovaného a jeho intervenienta a ich advokáta, keďže akékoľvek ďalšie nové tvrdenia a dôkazy by už boli s ohľadom na § 153 CSP neprípustné. Na žiadosť o odročenie posledného pojednávania doručenú až po skončení pojednávania už nebolo možné prihliadať. Takýmto postupom nemohlo byť zasiahnuté do procesných práv žalovaného a jeho intervenienta, keďže svoje právo vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu a k právnej stránke veci (§ 182 CSP) môžu žalovaný a jeho intervenient efektívne a bez akejkoľvek ujmy alebo obmedzení uplatniť aj v rámci odvolacieho konania.

4.K podanému odporu žalovaného a k jeho ďalším vyjadreniam sa žalobca vyjadril tak, že žalovaný 29.06.2015 uznal nielen vyčíslený dlh 200.190,52 Eur ale aj príslušenstvo, ktoré k tomuto dlhu prirástlo neskôr, pričom aj písomné uznanie dlhu aj zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sú platnými právnymi úkonmi.

5.Písomným podaním z 30.07.2020 vstúpila do konania na stranu žalovaného intervenientka, ktorej vyjadrenie k veci smerovalo k spochybneniu platnosti právneho úkonu zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, k uzatvoreniu ktorého malo dôjsť bez súhlasu a v rozpore s vôľou intervenientky. Na preukázanie svojich tvrdení intervenientka navrhla vykonať dokazovanie prakticky kompletným obsahom spisu Okresného súdu Revúca sp. zn. 6C/95/2016. Skutočnosti uvádzané v obsahu písomného podania intervenientky neboli spôsobilé mať akýkoľvek význam pre rozhodnutie vo veci, keďže predmetom konania je žaloba o zaplatenie dlžnej sumy, pre výšku ktorej riešenie otázky vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam resp. platnosti právneho úkonu zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nemajú žiadny význam. Preto týmito tvrdeniami intervenientky sa súd nezaoberal a navrhované dokazovanie nevykonával. Nad rámec uvedeného je potrebné uviesť, že v konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 6C/95/2016 sa súd zaoberal práve žalobou intervenientky založenou na presne rovnakých tvrdeniach, ako boli prezentované v jej písomnom podaní z 30.07.2020, pričom jej žaloba bola vyhodnotená ako nedôvodná a v končenom dôsledku v celom rozsahu zamietnutá.

6.Pôvodný žalobca PRO-FOREST Rožňava s. r. o. písomným podaním z 30.06.2020 navrhol, aby súd pripustil vstup spoločnosti MOD INVEST s. r. o., IČO: 50 158 881, sídlo Útulná 15, 048 01 Rožňava, do konania na miesto žalobcu z dôvodu, že po začatí konania zmluvou o postúpení pohľadávky z 24.01.2020 bola žalovaná pohľadávka postúpená na túto spoločnosť. Uznesením vyhláseným na pojednávaní vo veci dňa 01.07.2020 podľa § 80 CSP aj cez nesúhlas žalovaného súd pripustil, aby

do konania na miesto doterajšieho žalobcu PRO-FOREST s. r. o., IČO: 31 722 831, sídlo Štítnická 23, 048 01 Rožňava, vstúpila spoločnosť MOD INVEST s. r. o., IČO: 50 158 881, sídlo Útulná 15, 048 01 Rožňava, keďže súd nezistil žiadny dôvod, ktorý by takémuto postupu bránil, nakoľko predložená zmluva o postúpení pohľadávky spĺňa všetky náležitosti právneho úkonu, neodporuje § 525 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky bolo dlžníkovi riadne oznámené a súdu preukázané, čoho dôsledkom je, že žalovaný sa ani nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 210/2001 z 11.06.2003 - Rc 119/2003). Pripusteniu zmeny žalobcu nebránilo ani to, že žalobca tento procesný návrh podal až písomným podaním z 30.06.2020 t.j. deň pred pojednávaním 01.07.2020, keďže CSP žiadne vecné alebo časové obmedzenie pre podanie takéhoto návrhu nestanovuje, a navyše žalovaný podľa svojich vlastných slov vedomosť o postúpení pohľadávky získal už omnoho skôr v rámci iného súdneho konania.

7. Písomným podaním z 10.07.2020 žalobca vzal podanú žalobu späť v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 40.599,73 Eur od 16.07.2016 do 14.09.2016, žalovaný so späťvzatím žaloby v tomto rozsahu súhlasil písomným podaním z 30.07.2020, súd preto konanie v tejto časti zastavil podľa § 144 a nasl. CSP.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: uznanie záväzku č. I. 10, zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam č. I. 11, kúpna zmluva č. I. 14, oznámenie č. I. 17, výzva na úhradu č. I. 18, zmluva o postúpení pohľadávky č. I. 19, úverová zmluva č. I. 22, uznanie záväzku č. I. 66, zmluva o zriadení záložného práva č. I. 67, zmluva o postúpení pohľadávky č. I. 148, dodatok č. 1 k dohode o uznaní dlhu č. I. 170, faktúry č. I. 172-194, výpočet výšky neuhradených pohľadávok č. I. 195, upovedomenie o zastavení starej exekúcie č. I. 200, dohoda o uznaní dlhu č. I. 254, oznámenie o postúpení pohľadávky č. I. 257, kniha pohľadávok č. I. 265, oznámenie o postúpení pohľadávky č. I. 266, upravený výpočet výšky neuhradených pohľadávok proti žalovanému č. I. 267, podací lístok č. I. 271, záznam pošty o doručení zásielky č. I. 272 a zmluva o postúpení pohľadávok č. I. 273, znalecký posudok č. I. 286. Na základe vykonaných dôkazov, s prihliadnutím k vyjadreniam účastníkov konania v ich písomných podaniach a na pojednávaní vo veci, súd zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalovaný vykonávajúci podnikateľskú činnosť pod obchodným menom Ján Kováč - KOWACWOOD, IČO: 14233207, miesto podnikania Tichá 1, 982 01 Tornaľa, podpísal dňa 29.06.2015 listinu - uznanie záväzku, ktorou uznal svoje záväzky voči spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o., IČO: 31722831, sídlo Štítnická 23, 048 01 Rožňava, pozostávajúce zo záväzkov (a) vo výške 26.389,89 Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania) za neuhradené pohľadávky (faktúry) z obchodného styku uvedené v Knihe pohľadávok spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s.r.o. (č. I. 265), (b) vo výške 22.669,29 Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania, trovy konania) z titulu postúpenia pohľadávky (sp. zn. EX 4047/2013 exekútor JUDr. Marko Rus, Revúca) veriteľom Ladislav Glovenský Gloder, Okružná 16, 048 01 Rožňava, IČO: 33 000 379, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 03.03.2014, (c) vo výške 100.431,52 Eur s príslušenstvom (úrok z úveru, úrok z omeškania, poplatky), z titulu postúpenia pohľadávky (úverová zmluva č. XXXX-XXXXXX/XXXX) veriteľom Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 31.10.2014, (d) vo výške 50.700,- Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania) za neuhradené pohľadávky (faktúry) z obchodného styku uvedené v Dohode o uznaní dlhu z 03.03.2014 a jej Dodatku č. 1 z 27.08.2014, a tieto záväzky sa žalovaný zaviazal uhradiť do 31.12.2015. Všetky tieto záväzky žalovaného boli zabezpečené zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam z 24.09.2015 prevodom vlastníckeho práva žalovaného k nehnuteľnostiam (všetkým pozemkom a všetkým stavbám) zapísaným na LV č. XXXX pre k. ú. Tornaľa (z ktorých časť už predtým bola zaťažená záložným právom na zabezpečenie úveru od ISTROBANKY a. s., a všetky boli postihnuté exekučným záložným právom zriadeným v exekučnom konaní sp. zn. EX 4047/2013), ako aj k spoluvlastníckemu podielu k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre k. ú. W.. V zmluve je určená hodnota nehnuteľností dohodou zmluvných strán vo výške 205.000,- Eur, pričom v prípade ak žalovaný riadne a včas nesplní svoje záväzky uvedené v uznaní dlhu z 29.06.2015 najneskôr do 15.11.2015, môže veriteľ nehnuteľnosti speňažiť sám za dohodnutú hodnotu, ktorá je aj najnižším podaním v prípade dobrovoľnej dražby. Žalovaný uznané záväzky nezaplatil, veriteľ - spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. preto kúpnu zmluvou z 15.07.2016 predmetné nehnuteľnosti previedol na spoločnosť MOD invest, s. r. o. (žalobcu) za kúpnu cenu vo výške 205.000,- Eur, pričom vklad vlastníckeho práva bol povolený pod sp. zn. T. XXX/XXXX dňa XX.XX.XXXX. Spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o. a MOD invest, s. r. o. sú navzájom personálne prepojené, keď jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o. je Z. H. U., ktorého manželka D. U. je jedinou spoločníčkou a konateľkou spoločnosti MOD invest, s. r. o. Listom z 21.09.2016 spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. oznámila

žalovanému, že došlo k výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva predajom nehnuteľností za kúpnu cenu 205.000,- Eur, pričom zostatok dlhu žalovaného na istine predstavuje čiastka 40.599,73 Eur s prisl., zároveň bol žalovaný týmto listom (a tiež ďalším listom z 25.04.2019) vyzvaný k zaplateniu tohto zvyšku dlhu.

10. Pohľadávka od Československej obchodnej banky, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140 (predstavujúca úver, ktorý pôvodne žalovanému poskytla ISTROBANKA, a. s. na základe zmluvy z 26.03.2007), bola na spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 31.10.2014, ku dňu podpisu zmluvy predstavovala výška pohľadávky sumu vo výške 113.842,57 Eur pozostávajúcu z istiny úveru 100.431,52 Eur, úroku 7.330,59, úroku z omeškania 5.992,70 Eur a poplatkov 87,76 Eur, pričom splatnosť úveru nastala dňa 30.09.2013. Za postúpenie pohľadávky sa spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. zaviazala zaplatiť odplatu vo výške 108.962,72 Eur a zmluva o postúpení pohľadávky mala byť účinná až dňom zaplatenia tejto odplaty. K zaplateniu tejto odplaty spoločnosťou PRO-FOREST Rožňava s. r. o. došlo až 21.10.2015, ako vyplýva z oznámenia o postúpení pohľadávky z 27.10.2015 (č. l. 257).

11. Žalobca pôvodne tvrdil, že predmetom konania je suma 40.599,73 Eur predstavujúca neuhradený zvyšok istiny pohľadávky nadobudnutej postúpením od Československej obchodnej banky, a.s., ktorá bola splatená iba čiastočne vo výške 59.831,79 Eur. V priebehu konania svoje tvrdenia žalobca upravil tak, že žalovaná suma pozostáva v časti z pohľadávok z obchodného styku vo výške 19.285,94 Eur a iba v časti 21.313,79 Eur z neuhradeného zvyšku istiny pohľadávky nadobudnutej postúpením od Československej obchodnej banky, a.s. Zmluvou o postúpení pohľadávky z 24.01.2020 bola pohľadávka spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o. proti žalovanému nadobudnutá pôvodne postúpením od Československej obchodnej banky, a.s. postúpená na spoločnosť MOD invest, s. r. o. (v zmluve bola táto pohľadávka identifikovaná okrem iného aj výškou zodpovedajúcou pôvodným skutkovým tvrdeniam žalobcu o jej neuhradenom zostatku v sume 40.599,73 Eur). Ďalšou zmluvou o postúpení pohľadávok z 06.10.2020 boli na spoločnosť MOD invest, s. r. o. postúpené aj pohľadávky spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o. proti žalovanému z titulu neuhradených pohľadávok z obchodného styku vo výške 26.389,89 Eur.

12. Z upraveného výpočtu výšky neuhradených pohľadávok proti žalovanému (č. l. 267) vyplýva, že k 14.09.2016 (deň zápisu vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorý je tak dňom realizácie zabezpečovacieho prevodu na základe kúpnej zmluvy z 15.07.2016) predstavoval celkový dlh žalovaného 252.703,68 Eur, pričom po započítaní sumy 205.000,- Eur zostali neuhradené pohľadávky z obchodného styku vo výške 26.389,89 Eur a zvyšok istiny pohľadávky nadobudnutej postúpením od Československej obchodnej banky, a.s. vo výške 21.313,79 Eur. Celkový dlh žalovaného mal pozostávať z pohľadávok pôvodne splatných od 18.10.2010 do 30.12.2013 uznaných žalovaným v dohode z 03.03.2014 vtedy súhrnne vo výške 50.700,- Eur s úrokmi k 14.09.2016 spolu 70.317,46 Eur, z pohľadávky pôvodne splatnej dňa 26.02.2012 nadobudnutej postúpením od pôvodného veriteľa Ladislav Glovenský Gloder vo výške 21.011,73 Eur (po čiastočných úhradách žalovaného vo výške 6.708,42 Eur), z pohľadávky pôvodne splatnej 30.09.2013 nadobudnutej postúpením od Československej obchodnej banky, a.s. vo výške 134.984,61 Eur a z pohľadávok z neuhradených faktúr z obchodného styku splatných od 30.09.2014 do 23.12.2014 uznaných žalovaným v uznaní záväzku z 29.06.2015 vo výške 26.389,89 Eur.

13. Dohodou o uznaní dlhu z 03.03.2014 (oboma stranami podpísaný originál súdu predložený nebol, nie je však sporné, že obsah dohody zodpovedá listine na č. l. 254) žalovaný písomne uznal svoje záväzky voči spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o. v celkovej výške 50.700,- Eur ku dňu 31.12.2013 pozostávajúcej z istiny 39.086,07 Eur a úrokov z omeškania doposiaľ vo výške 11.613,93 Eur, pričom žalovaný mal tento dlh uhradiť do 31.12.2014 pri súčasnom úročení istiny úrokom z omeškania vo výške 0,1 % za každý deň (t. j. 36,5 % ročne) od 01.01.2014. Dodatkom č. 1 k tejto dohode z 27.08.2014 sa zmluvné strany dohodli na úročení pohľadávok od 01.01.2014 úrokovou sadzbou 0,07 % za každý deň (t. j. 25,55 % ročne), pričom žalovaný mal dlh uhradiť do 31.12.2014.

14. Svoje tvrdenia o tom, že hodnota nehnuteľností, ktoré boli predmetom zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam z 24.09.2015, má výrazne (až niekoľkonásobne - 4x) prevyšovať hodnotu záväzkov žalovaného voči žalobcovi, žalovaný nijako nepreukázal. Predložil iba znalecký posudok vypracovaný znalcom Z. S. O. č. XX/XXXX z 23.09.2012, podľa ktorého všeobecná hodnota stolárskej dielne č. súp. XXX postavenej na pozemku parc. č. XXX, žumpy a kanalizačnej prípojky spolu predstavuje 241.000,- Eur. Uznanie záväzku z 15.11.2015 pre pohľadávky z obchodného styku vo výške 41.453,- Eur žalovaný nepodpísal, ani zmluvu o zriadení záložného práva

k nehnuteľnostiam, ktorou mali byť takto uznané záväzky zabezpečené, tieto návrhy právnych úkonov sa preto nestali súčasťou objektívnej reality a tak ani skutkového stavu.

15. Podľa § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

Podľa § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri plnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo.

Podľa § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 330 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak má dlžník voči veriteľovi niekoľko peňažných záväzkov a dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, platenie sa týka najskôr záväzku, ktorého splnenie nie je zabezpečené alebo je najmenej zabezpečené, inak záväzku najskôr splatného.

Podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti.

Podľa § 407 ods. 4 Obchodného zákonníka, účinky uznania záväzku spôsobom uvedeným v odseku 1 nastávajú aj v prípade, keď jemu zodpovedajúce právo bolo v čase uznania už premlčané.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. bola veriteľom pohľadávok proti žalovanému z menšej časti pochádzajúcich zo vzájomného obchodného styku a z väčšej časti nadobudnutých postúpením od Ladislava Glovenszského Gloder a od Československej obchodnej banky, a. s. Žalovaný existenciu, výšku ani splatnosť týchto pohľadávok nespochybňoval, rovnako nespochybňoval ani tvrdenie žalobcu, že tieto pohľadávky žalovaný nezaplátil riadne a včas. Tvrdenie žalovaného, že žalobca nesprávne zaradil medzi neuhradené pohľadávky dve faktúry č. XXVFXXX a č. XXVFXXX, žalobca akceptoval a výpočet výšky dlhu žalovaného zodpovedajúco upravil. Žiadne iné námietky a tvrdenia proti existencii a výške pohľadávok žalovaný v konaní neuplatnil.

17. Žalovaný svoje záväzky z obchodného styku voči spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o. uznal najskôr v dohode o uznaní dlhu z 03.03.2014 a to ku dňu 31.12.2013 v celkovej výške 50.700,- Eur pozostávajúcej z istiny 39.086,07 Eur a úrokov z omeškania vo výške 11.613,93 Eur. Žalovaný mal tento dlh uhradiť do 31.12.2014 pri súčasnom úročení istiny úrokom z omeškania vo výške 0,1 % za každý deň (t. j. 36,5 % ročne) od 01.01.2014; výška úroku z omeškania bola znížená dodatkom č. 1 k tejto dohode z 27.08.2014 na 0,07 % za každý deň omeškania (t. j. 25,55 % ročne). Úrok z omeškania v tejto výške možno považovať za primeraný a v žiadnom prípade nie je tzv. úžernický. Po tomto uznaní záväzku spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 03.03.2014 nadobudla pohľadávku vo výške 22.669,29 Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania, trovy konania) od veriteľa Ladislav Glovenszký Gloder, Okružná 16, 048 01 Rožňava, IČO: 33 000 379, ktorá bola predmetom exekučného konania pod sp. zn. EX 4047/2013 vedeného exekútorom JUDr. Markom Rusom. Na základe ďalšej zmluvy o postúpení pohľadávky z 31.10.2014 spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. nadobudla aj pohľadávku od Československej obchodnej banky, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, pričom zmluva nadobudla účinnosť dňom zaplatenia odplaty za postúpenie pohľadávky, k čomu došlo 21.10.2015. Žalovaný podpísal dňa 29.06.2015 ďalšie uznanie záväzku, ktorým uznal svoje záväzky voči spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o. pozostávajúce zo záväzkov (a) vo výške 26.389,89 Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania) za neuhradené pohľadávky (faktúry) z obchodného styku uvedené v Knihe pohľadávok spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s.r.o. (č. I. 265), (b) vo výške 22.669,29 Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania, trovy konania) z titulu postúpenia pohľadávky (sp. zn. EX 4047/2013 exekútor JUDr. Marko Rus, Revúca) veriteľom Ladislav Glovenszký Gloder, Okružná 16, 048 01 Rožňava, IČO: 33 000 379, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 3.3.2014, (c) vo výške 100.431,52 Eur s príslušenstvom (úrok z úveru, úrok z omeškania, poplatky), z titulu postúpenia pohľadávky (úverová zmluva č. XXXX-XXXXXX/XXXX) veriteľom Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 31.10.2014, (d) vo výške 50.700,- Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania) za neuhradené pohľadávky (faktúry) z obchodného styku uvedené v Dohode o uznaní dlhu zo dňa 3.3.2014 a jej Dodatku č. 1 zo dňa 27.8.2014, a tieto záväzky sa žalovaný zaviazal uhradiť do 31.12.2015.

18. Nielen pre účely uznania záväzku ale aj vo všeobecnosti z hľadiska náležitej identifikácie pohľadávok v právnych úkonoch platí, že pohľadávka musí byť jednoznačne určená. Ako „prvky“ určujúce identitu

pohľadávky pritom slúžia najmä predmet plnenia, osoba dlžníka, prípadne právny dôvod a pod. Pohľadávka musí byť vymedzená tak, aby bola jednoznačne zistiteľná a aby ju nebolo možné zameniť s inou. Uvedenie presnej výšky peňažného plnenia však nie je nevyhnutnou náležitosťou právneho úkonu (Švestka, Jehlička, Škárová, Spáčil a kol., Občiansky zákoník, Komentár, C.H.Beck Praha 2006, s. 938), hoci aj výška a splatnosť pohľadávky môžu spravidla slúžiť k jej lepšej identifikácii. Podmienkou uznania záväzku podľa § 323 Obchodného zákonníka je, aby išlo o záväzok určitý, t.j. jednoznačne identifikovaný. Spôsob tejto identifikácie zákon neurčuje, záväzok preto možno identifikovať akýmkoľvek jednoznačným spôsobom. Uvedenie právneho dôvodu záväzku je vhodné najmä z hľadiska jeho identifikácie spomedzi viacerých záväzkov medzi tými istými zmluvnými stranami, uvedenie výšky záväzku je takisto vhodné, najmä ak je záväzok uznaný iba v časti. Obchodný zákoník (na rozdiel od Občianskeho zákonníka pri uznaní dlhu) nevyžaduje však povinné určenie záväzku jeho dôvodom ani výškou. Záväzok podľa § 323 Obchodného zákonníka preto možno uznať v celom rozsahu aj bez uvedenia jeho výšky, ak je dostatočne identifikovaný inými svojimi vlastnosťami než výškou (Štenglová, Plíva, Tomsa a kol., Obchodní zákoník, Komentár, 12. vydání C.H.Beck Praha 2009, s. 917-918). Na obsah právnych úkonov nemožno pritom mať prehnane formalistické nároky. Z hľadiska základnej náležitosti určitosti právneho úkonu možno považovať za dostatočne určité označenie uznávaných záväzkov nielen v dohode o uznaní z 03.03.2014, v ktorej sú uznávané záväzky označené nielen svojím dôvodom (vzájomný obchodný styk), výškou a jednotlivými faktúrami, ktorými boli pohľadávky postupne fakturované, ale aj v uznaní záväzku z 29.06.2015, v ktorom pod písm. d) žalovaný znova uznal záväzky uznané už 03.03.2014, pričom v uznaní záväzku z 29.06.2015 sú tieto záväzky identifikované už len svojím dôvodom a odkazom na dohodu z 03.03.2014, a pod písm. a) uznal aj ďalšie záväzky za neuhradené pohľadávky (faktúry) z obchodného styku vo výške 26.389,89 Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania) uvedené v Knihe pohľadávok spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s.r.o. Takúto identifikáciu uznávaných záväzkov možno považovať za dostatočne určitú a zrozumiteľnú z hľadiska potreby jednoznačne identifikovať uznávané záväzky tak, aby neboli zameniteľné s inými, a to nielen pre účastníkov právneho vzťahu, ale aj pre akúkoľvek tretiu osobu. Písomné uznanie záväzkov žalovaným preto nemožno považovať za neurčité a preto neplatné.

19. Uznanie záväzku z 29.06.2015 žalovaný podpísal po tom, čo spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. uzatvorila dňa 31.10.2014 zmluvu o postúpení pohľadávky od Československej obchodnej banky, a.s., avšak ešte pred tým, ako táto zmluva nadobudla účinnosť dňom zaplatenia odplaty za postúpenie pohľadávky 21.10.2015 (spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. sa teda stala veriteľom pohľadávky až po uznaní záväzku žalovaným). Žalovaný tak uznal písomne svoj záväzok z úveru pôvodne poskytnutého od ISTROBANKY a. s. voči spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o. v čase, kedy táto spoločnosť ešte nebola veriteľom tejto pohľadávky, z čoho žalovaný vyvodzoval neplatnosť uznania svojho záväzku. K tomu je potrebné uviesť, že (aj napriek opakovaným nesprávnym rozhodnutiam všeobecných súdov) ani vlastnícke právo k veci nie je predpokladom platnosti právneho úkonu týkajúceho sa tejto veci (porov. napr. rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 5Csp/74/2017, <<https://obcan.justice.sk/infosud/-/infosud/i-detail/rozhodnutie/508d80e6-68dd-4a3b-9497-bd84308f3905%3A6da68b09-07e6-40ee-bc92-50e25f44ccff>>). Na základe argumentu a maiore ad minus potom predpokladom platnosti právneho úkonu nie je a nemôže byť ani (v porovnaní s právom vlastníckym slabšie) obligačné oprávnenie k predmetu právneho vzťahu (tu veriteľské postavenie spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o. vo vzťahu k pohľadávke nadobudnutej postúpením od Československej obchodnej banky, a. s.). Platne preto možno uskutočniť akýkoľvek právny úkon aj vo vzťahu k takej veci alebo majetkovej hodnote, ktorá ešte len bude predmetom vlastníckeho alebo iného právneho vzťahu v budúcnosti. Takto napr. možno záložným právom zabezpečiť aj takú pohľadávku, ktorá ešte len vznikne v budúcnosti alebo podmienenú pohľadávku (§ 151c ods. 2 Občianskeho zákonníka). Rovnako tak možno aj založiť (urobiť predmetom záložného práva) aj budúce alebo podmienené pohľadávky (§ 151d ods. 4 Občianskeho zákonníka). Budúce alebo podmienené pohľadávky možno takisto platne aj postúpiť, preto nie je žiadny rozumný dôvod k tomu, aby pohľadávku nebolo možné dlžníkom uznať aj voči budúcemu veriteľovi tejto pohľadávky. Uvedené platí o to viac v situácii, kedy uznanie dlhu z 29.06.2015 podpísal žalovaný v situácii, kedy už spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. mala uzatvorenú zmluvu o postúpení pohľadávky s Československou obchodnou bankou, a. s., a pre účinnosť tejto zmluvy bolo potrebné už len zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky. S ohľadom na skutočnosť, že spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. nadobudla pohľadávku od Československej obchodnej banky, a.s. za odplatu vo výške takmer sa rovnajúcej nominálnej hodnote postupovanej pohľadávky, je len logické, že spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. postupovala obozretne, a pred definitívnym zaplatením odplaty si nechala podpísať aj písomné uznanie postupovaného záväzku žalovaným, čo je aj v súlade

so základným účelom uznania záväzku, ktorým nie je pohľadávku zabezpečiť, ale posilniť postavenie (v tomto prípade budúceho) veriteľa pohľadávky. Platnosti takto uznaného záväzku teda nič nebráni, ani skutočnosť, že spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. v čase podpisu tohto uznania žalovaným ešte nebola definitívne veriteľom uznanej pohľadávky. V § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka je upravená vyvráťiteľná právna domnienka trvania uznaného záväzku v okamihu jeho uznania. Dôkazné bremeno trvania záväzku v dobe uznania sa tak presúva na dlžníka, ktorý musí preukázať, že uznaný záväzok neexistuje. Žalovaný v konaní nepreukázal (a ani netvrdil), že uznané záväzky neexistovali, preto súd vychádzal z nevyvrátenej domnienky, že všetky žalovaným 29.06.2015 písomne uznané záväzky k tomuto dňu existovali. Zároveň nebolo preukázané, že by po tomto dni uznané záväzky zanikli splnením alebo akýmkoľvek iným spôsobom nahrádzajúcim splnenie s výnimkou sumy 205.000,- Eur započítanej na splnenie záväzkov žalovaného po realizácii zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

20. Uzatvorená zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam z 24.09.2015 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a je platným právnym úkonom. V súlade s § 553c ods. 1 Občianskeho zákonníka spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. speňažila predmet zabezpečovacieho prevodu spôsobom dohodnutým v zmluve priamym predajom veriteľom za dohodnutú hodnotu 205.000,- Eur kúpnu zmluvou z 15.07.2016, na základe ktorej vklad vlastníckeho práva bol povolený 14.09.2016 v prospech spoločnosti MOD invest, s. r. o. Žalovaný nijako nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že hodnota nehnuteľností, ktoré boli predmetom zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam z 24.09.2015, má výrazne (až niekoľkonásobne - 4x) prevyšovať hodnotu zabezpečovaných záväzkov žalovaného. Nepostačuje k tomu ani predložený znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Ladislavom Csankom č. XX/XXXX z 23.09.2012, podľa ktorého všeobecná hodnota stolárskej dielne č. súp. XXX postavenej na pozemku parc. č. XXX, žumpy a kanalizačnej prípojky spolu predstavuje 241.000,- Eur. Pri realizácii zabezpečovacích prostriedkov ako je záložné právo a jemu podobný zabezpečovací prevod vlastníckeho práva (od novely Občianskeho zákonníka zákonom č. 568/2007 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2008 ide o dva inštitúty prakticky totožné svojou povahou a účelom ako aj spôsobom vzniku a realizácie) hodnota predmetu zabezpečenia (záloh, vec dočasne prevedená zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva) určená na účely dražby alebo iného spôsobu výkonu zabezpečovacieho prostriedku ako východisková hodnota, nie je rozhodujúca, rozhodujúca je iba cena dosiahnutá výkonom zabezpečovacieho prostriedku (napr. vydražením), ktorá predstavuje reálnu cenu danej veci na trhu. Určenie výšky ceny draženej nehnuteľnosti preto nemá za následok napr. neplatnosť dobrovoľnej dražby (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/233/2010 zo dňa 03.10.2013) a nemôže tak mať za následok ani neplatnosť priameho predaja veci veriteľom, ak je priamy predaj predmetu zabezpečenia realizovaný veriteľom v súlade so spôsobom dohodnutým v zmluve. Ohodnotenie nehnuteľnosti na účely dražby alebo priameho predaja nepredstavuje zistenie takej ceny nehnuteľnosti, za ktorú bude predaná, ale stanovenie podkladu pre najnižšie podanie v dražbe alebo pre ponuky na priamy prevod veci, pričom až samotný výsledok dražby alebo predaja veci môže odpovedať na otázku, akú má nehnuteľnosť hodnotu, za ktorú môže byť vlastne predaná. Pokiaľ by teda trhová cena nehnuteľnosti bola vyššia ako jej všeobecná hodnota zistená na základe znaleckého posudku, tak sa táto skutočnosť prejaví pri samotnej dražbe (uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20Cdo 1083/2005 zo dňa 17.08.2005) alebo pri priamom predaji veci. Výška ceny predmetu zabezpečenia dosiahnutá jeho predajom je vždy výsledkom skutočného záujmu o tieto nehnuteľnosti. Veriteľ pritom nie je povinný predat' predmet zabezpečenia za najvyššiu cenu, ktorú vôbec možno dosiahnuť, alebo za cenu stanovenú znaleckým posudkom, ale iba za najvyššiu cenu, ktorú možno dosiahnuť pri predaji nehnuteľnosti v primeranom čase s ohľadom na záujem veriteľa na uspokojení jeho splatnej pohľadávky, čím je odôvodnený rozdiel v cene nehnuteľností dosiahnutých ich predajom oproti ich teoreticky možnej najvyššej cene. Potrebné je pritom vziať do úvahy, že žalovaný v roku 2016, keď došlo k realizácii zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nebol prvýkrát v situácii, kedy mu hrozil predaj nehnuteľností. Žalovanému hrozil predaj týchto nehnuteľností už v exekučnom konaní vedenom veriteľom Ladislavom Glovenským Gloder, v ktorom exekučnému predaju nehnuteľností zabránilo iba odkúpenie pohľadávky spoločnosťou PRO-FOREST Rožňava s. r. o. Rovnako tak realizácii záložného práva Československej obchodnej banky, a. s. viaznuceho na časti nehnuteľností zabránilo znovu iba odkúpenie tejto pohľadávky spoločnosťou PRO-FOREST Rožňava s. r. o. Je tak zrejmé, že žalovaný mal okrem záväzkov voči spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o. aj ďalšie a to omnoho vyššie záväzky, a možno teda uzavrieť, že žalovaný sa nachádzal v stave trvalej platobnej neschopnosti, pretože nebol dlhodobo schopný tieto svoje záväzky uhradiť. Túto svoju nepriaznivú situáciu žalovaný mohol a mal riešiť aj predajom svojich nehnuteľností, pričom však žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že by mal reálnych záujemcov o odkúpenie nehnuteľností za výrazne

vyššiu cenu ako bola získaná ich priamym predajom spoločnosťou PRO-FOREST Rožňava s. r. o., ktorá pri tom postupovala v súlade so zmluvným dojednaním o hodnote nehnuteľností a ich priamom predaji za takto dohodnutú cenu. V tejto súvislosti potom aj skutočnosť, že spoločnosti PRO-FOREST Rožňava s. r. o. a MOD invest, s. r. o. sú navzájom personálne prepojené nemá žiadny právny význam, keďže nebolo preukázané, že by práve táto skutočnosť ich vzájomného personálneho prepojenia mala akýkoľvek priamy vplyv na výšku výťažku z predaja nehnuteľností. Význam by to mohlo mať iba vtedy, ak by bolo preukázané, že v čase priameho predaja nehnuteľností bolo možné tieto predať aj za výhodnejších podmienok.

21. Výťažok dosiahnutý priamym predajom nehnuteľností v sume 205.000,- Eur bolo potom potrebné v súlade s § 330 ods. 1 - 3 Obchodného zákonníka započítať na záväzky najskôr splatné, keďže všetky boli zabezpečené rovnako, a to najprv na ich príslušenstvo (najskôr na úroky a až potom na istinu). Záväzky žalovaného ku dňu realizácie zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva 14.09.2016 dosiahli celkovú výšku 252.703,68 Eur, z toho najskôr splatné boli pohľadávky pôvodne splatné od 18.10.2010 do 30.12.2013 uznané žalovaným už v dohode z 03.03.2014 (vtedy súhrnne vo výške 50.700,- Eur) s úrokmi k 14.09.2016 spolu v sume 70.317,46 Eur, a pohľadávka splatná dňa 26.02.2012 nadobudnutá postúpením od pôvodného veriteľa Ladislav Glovenský Gloder vo výške 21.011,73 Eur, ktoré boli zaplatené v celom rozsahu. Neuhradenou zostala časť pohľadávky pôvodne splatnej 30.09.2013 nadobudnutej postúpením od Československej obchodnej banky, a.s. na istine v rozsahu 21.313,79 Eur a pohľadávky z neuhradených faktúr z obchodného styku splatné od 30.09.2014 do 23.12.2014 vo výške 26.389,89 Eur. Spoločnosť PRO-FOREST Rožňava s. r. o. pri vyčíslení výšky záväzkov žalovaného k 14.09.2016 postupovala v súlade s obsahom uznávacích prejavov žalovaného a určila pohľadávky aj po 29.06.2015, kedy žalovaný písomne uznal svoje záväzky, pričom však žalovaný v konaní tvrdil, že uznal iba sumu vyčíslených záväzkov (200.190,70 Eur) a nie aj ich príslušenstvo (úroky z omeškania), ktoré malo prirásť po 29.06.2015. Toto tvrdenie žalovaného je v rozpore s obsahom uznania záväzku, v ktorého texte je pri každej pohľadávke uvedené, že žalovaný uznáva nielen pohľadávku samotnú, ale aj jej príslušenstvo (úrok z omeškania, trovy konania, úrok z úveru, poplatky). V obchodných vzťahoch je pritom súčasťou bežnej obchodnej praxe (§ 266 ods. 2 Obchodného zákonníka), že pri určitých príležitostiach sa v obsahu právneho úkonu uvádza výška záväzku vyčíslená k určitému dňu: typicky najčastejšie ku dňu predčasnej splatnosti úveru, ku dňu postúpenia pohľadávky (napr. zmluva č. I. 19 ale aj zmluvy č. I. 148 a č. I. 273), alebo aj ku dňu uznania záväzku. Zo samotnej skutočnosti, že v obsahu právneho úkonu je výška pohľadávky vyčíslená určitou sumou, nemožno tak ešte usudzovať, že táto výška pohľadávky je sumou konečnou a v budúcnosti sa nezvýši (najmä pri úročených peňažných pohľadávkach). Práve preto odchylné dojednanie musí byť výslovne uvedené. Už v dohode o uznaní z 03.03.2014 medzi žalovaným a spoločnosťou PRO-FOREST Rožňava s. r. o. je uvedené, že uznané záväzky budú ďalej úročené úrokom z omeškania. Preto aj s prihliadnutím na prax, ktorú medzi sebou zmluvné strany takto zaviedli (§ 266 ods. 3 Obchodného zákonníka) nemožno obsah uznania záväzku z 29.06.2015 vykladať tak, že ide o sumu konečnú, ktorá by sa ďalej nemala zvyšovať, osobitne ak takéto obmedzenie nemožno z obsahu tejto listiny nijako vyabstrahovať. Započítať výťažok dosiahnutý priamym predajom nehnuteľností tak bolo potrebné okrem výšky uznaných záväzkov vyčíslenej v listine z 29.06.2015 aj na príslušenstvo uznaných záväzkov, ktoré prirástlo po tomto dátume.

22. Uznanie záväzku podľa § 323 Obchodného zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ku ktorému je potrebná písomná forma, a jeho dôsledkom je, že okamihom uznania záväzku začína plynúť nová štvorročná premlčacia doba (§ 407 ods. 1 Obchodného zákonníka). Ak uznanie záväzku obsahuje lehotu na plnenie, začne plynúť nová premlčacia lehota až po uplynutí lehoty na plnenie. Nová premlčacia lehota plynie aj vtedy, ak už písomne uznaná pohľadávka (alebo jej časť) bola v minulosti premlčaná. Žalovaný svoje záväzky uznal písomne 29.06.2015, pričom sa zaviazal zaplatiť uznaný dlh do 31.12.2015, počnúc od 01.01.2016 preto začala plynúť nová štvorročná premlčacia lehota pre všetky písomne uznané záväzky. Konanie vo veci bolo začaté podaním žaloby na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 18.09.2019, pred uplynutím premlčacej lehoty, žalovaným vznesená námietka premlčania preto nie je dôvodná ani sčasti.

23. Ako už bolo uvedené, výsledkom započítania výťažku speňaženia predmetu zabezpečenia je, že neuhradenou zostala časť pohľadávky pôvodne splatnej 30.09.2013 nadobudnutej postúpením od Československej obchodnej banky, a.s. na istine v rozsahu 21.313,79 Eur a pohľadávky z neuhradených faktúr z obchodného styku splatné od 30.09.2014 do 23.12.2014 vo výške 26.389,89 Eur, z ktorých sa žalobca podanou žalobou domáha zaplata iba časti v rozsahu 19.285,94 Eur. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by žalovaný sumu 40.599,73 Eur (pozostávajúcu zo zvyšku istiny pohľadávky nadobudnutej postúpením od Československej obchodnej banky, a.s. 21.313,79 Eur a z

neuhradených faktúr z obchodného styku splatných od 30.09.2014 do 23.12.2014 v rozsahu 19.285,94 Eur) žalobcovi zaplatil čo i len sčasti. Dôvodom zániku pohľadávky nie je ani neporiadok v evidencii, tým je len splnenie dlhu alebo niektorý zo spôsobov splnenie dlhu nahrádzajúcich. Preto súd podanej žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 40.599,73 Eur. Omeškanie žalovaného s plnením svojho peňažného záväzku pretrváva aj po 14.09.2016, preto aj po tomto dni je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania. Preto súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 40.599,73 Eur od 15.09.2016 do zaplatenia.

24.O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pretože žalobca bol v konaní úspešný takmer v celom rozsahu a jeho neúspech spočíval iba v pomerne nepatrnej časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 40.599,73 Eur od 16.07.2016 do 14.09.2016, v ktorej späťvzatím žaloby bez splnenia dlhu žalovaným zastavenie konania zaviniť žalobca. Platný CSP už priamo výslovne nerozlišuje neúspech iba v nepatrnej časti, ako tomu bolo podľa § 142 ods. 3 OSP, priznať strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP) však nevylučuje stanoviť tento pomer bez príhliadania na neúspech v nepatrnej časti predmetu konania, pretože nemá žiadny praktický zmysel určovať pomerný neúspech účastníka konania iba v nepatrnej časti (spravidla zamietnutie časti úroku z omeškania alebo inak nevýznamnej časti predmetu konania). Aj toto je jeden z prípadov, v ktorých torzovitá a neúplná konštrukcia CSP vyžaduje doplnenie, ktoré nemožno efektívne previesť inak ako pomocou už zrušeného OSP resp. v širšom zmysle použitím historického a komparatívneho výkladu, pričom na nepatrný neúspech účastníka konania okrem § 142 ods. 3 OSP pamätal nielen § 129 ods. 3 zákona č. 142/1950 Zb. Občianskeho súdneho poriadku ale už aj doteraz účinný § 43 rakúskeho civilného súdneho poriadku z roku 1895. Intervenient má právo na náhradu trov konania iba v prípade úspechu v konaní tej strany, ktorú podporuje, povinnosť k náhrade nákladov konania však intervenientovi v prípade neúspechu ním podporovanej strany nevznikne, pretože jeho procesné úkony sú pričítateľné ním podporovanej strane, ktorá aj platí náklady takto vzniknuté [napr. Bydliniski M. in Fasching H. W. - Konecny A.: Kommentar zu den Zivilprozessgesetzen, 2. Band 1. Teilband (EGZPO und §§ 1 - 73b ZPO), 3. vydanie, Wien: Manz, § 41, marg. č. 12]. Preto intervenientku žalovaného k náhrade trov konania žalobcovi súd nezaviazal, a výrok tohto rozsudku o trovách konania pre intervenientku znamená, že právo na náhradu trov tohto konania nemá rovnako ako žalovaný.

25.O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť dlh v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).